

Motion till riksdagen
2011/12:U307

av **Leif Jakobsson m.fl. (S)**

Nationell strategi för tillväxt i Öresundsregionen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en nationell strategi för en utveckling av Öresundsregionen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att undanröja gränshinder.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att snarast omförhandla skatteavtalet med Danmark.¹

¹ Yrkande 3 hänvisat till SkU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Resultatet av ansträngningarna att etablera en integrerad region i Öresundsområdet mellan Skåne och Själland beskrivs ofta i mycket positiva termer. Det har också skett en kraftig utveckling sedan Öresundsbron öppnades och de regionala ansträngningarna att integrera arbets- och bostadsmarknaden har gett resultat. Det har också inneburit en högre tillväxt i hela regionen.

De demografiska skillnaderna mellan Skåne och Själland har inneburit att många skånska ungdomar sluppit undan den höga arbetslösheten i Sverige. Sammanslagningen av Köpenhamns och Malmös hamn, uppslutningen kring Kastrup och en lång rad gemensamma satsningar på framtidsbranscher visar på en gemensam vilja att gå vidare i integrationsarbetet.

Så här drygt tio år efter öppnandet av bron kan man alltså konstatera att stora framsteg gjorts. Men samtidigt måste man konstatera att en hel del inte gått framåt och framförallt saknas nu uppbackning från den svenska regeringen.

Potentialen för Sveriges (och Danmarks) del i en fullt fungerande, integrerad region i Öresundsområdet tas inte tillvara. Sverige och den svenska välfärdens finansiering skulle kunna få väsentligt mer stöd från den skånska ekonomin om regeringen understödde utvecklingen istället för att bara följa den. Jag menar att det är ett strategiskt intresse för Sverige att Öresundsregionen ges förutsättningar att utvecklas till sin fulla potential. Därför krävs det en nationell strategi för tillväxt i Öresundsregionen där investeringar, undanröjande av gränshinder och ambitioner för bilaterala satsningar länkas samman till ett stöd för de ansträngningar som görs lokalt.

Ett mått på hur långt integrationen gått kan ju vara arbetspendlingen. Det är klart att de nuvarande ca 20 000 dagliga pendlarna är en enorm ökning jämfört med år 2000 då de var ett par tusen. Men om man istället utgår från en fungerande arbetsmarknadsregion där det finns mer än en miljon människor på varje sida av sundet borde pendlandet i båda riktningar kanske snarare vara 100 000. Våldigt mycket återstår eller med andra ord – väldigt många möjligheter slumrar därför att regionens möjligheter inte tas tillvara.

En hel del av de gränshinder som definierades för tio år sedan löstes ganska snabbt men sedan dess har stora frågeställningar hamnat i långbänk. Näringslivets 33 gränshinder som Öresundskommittén sammanställde för ett par år sedan innehåller många hämskor på utvecklingen som borde ha lösts mellan regeringarna.

Strategiskt viktiga områden för byggandet av en region har till och med gått bakåt de senaste åren. På grund av den nationella politiken i bägge länderna har studenternas möjlighet att studera över gränsen minskat betydligt. Den katastrofala misskötseln av tågtrafiken och regeringens försök att kraftigt höja reskostnaderna för pendlarna är två sådana exempel som direkt motverkar strävandena.

Skatteavtalet med Danmark måste förhandlas om. Det är i sin utformning till stor nackdel för Sveriges kommuner och ytterligare ofördelaktigt i sin tillämpning. Det måste till ett avtal där skattepengarna hamnar i den kommun där man nyttjar välfärden. Fortsätter skevheterna är risken stor att det folkliga

Fel! Okänt namn på

stödet för integrationen förbyts i en ovilja att betala för dem som inte betalar skatt här.

Sverige som nation har väldigt mycket att vinna på att integrationen i Öresundsområdet utvecklas. Därför är det också ett nationellt ansvar att understödja utvecklingen. För det behövs en nationell strategi.

Stockholm den 30 september 2011

Leif Jakobsson (S)

Hillevi Larsson (S)

Marie Granlund (S)